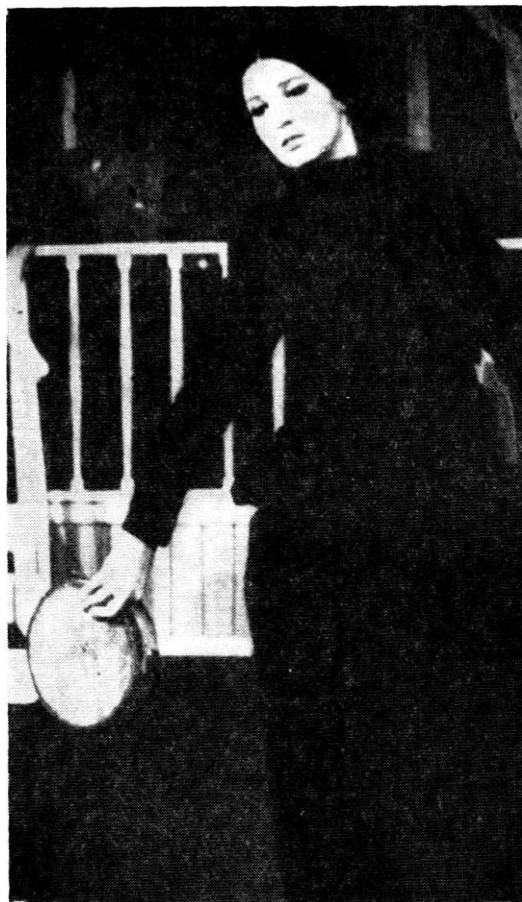

Larisa Stase— Mureșan

de
D. R. Popescu

N-am să analizez piesa, nici nu mi-am propus, și nici n-ar avea rost. Vreau să vorbesc însă, despre condiția actriței în teatru. Cît sînt june, actrițelor le place să fie vampe sau june prime (hm!) sau ingenuue, de sînt frumoase: și cam toate cred că sînt frumoase, din moment ce-au absolvit institutul de frumusețe și înfrumusețare, zis oficial, de teatru. Și chiar dacă nu vor, regizorii le vor în roluri. Și cum verbul acesta poate fi conjugat și de critici, și în afara scenei, și de public etc. etc. — legenda e gata. Și astfel „junele tinere” trec întii printre legende și uneori devin legendare, dar cum și legendele se prăfuiesc și timpul cere mereu noi ingenuue, cele devenite foste trec în bucătăria pieselor și duc tava și încep să se acrească, așteptînd roluri de matroane sau de regine înțelepte sau înverșunate. Noul val de vampe așterne o tăcere de cimitir peste zeițele de ieri, pregătindu-și marmora ce-o să le acopere trecătoarea trecere prin tinerețe, și din scenă în culise. Sînt în București multe nume ce-au rămas doar simple vedete posibile. Dar în provincie, mai ales în lipsa regizorilor fugiți spre metropolă cu mic cu mare, degradarea talentelor este și mai înfrîntoare și mai irecuperabilă. Și totuși, sînt, din cînd în cînd, minuni. Cînd Mircea Braga, directorul Teatrului din Baia-Mare, a preluat scaunul, atît de compromis de predecesorii săi, el n-avea nimic de pierdut: putea să piardă doar un scaun; el are o meserie sigură, el e un condei sigur, un critic, un estetician care doar geografic și domestic stă la Baia-Mare. Neavînd de pierdut decît o funcție, el a creat dintr-un teatru ce nu exista decît ca local, un Teatru. Să ai într-o singură stagiune, pînă la ora actuală, trei spectacole

excelente, este mai mult decît excelent. Sînt regizori (printre care Dan Alecsandrescu, Gh. Harag) și scenografi (Adriana Leonescu), care vin cu încredere să lucreze aici, unde era un loc sigur de compromitere.

Și astfel, ajung la fraza de la început. Am văzut la Baia-Mare **Harap Alb**, anul trecut, de două ori. Spectacol moștenit de Mircea Braga. Era mai mult decît o sinucidere, era un cataclism. Și am văzut peste un an **Nora**. Un triumf. Și-am întrebat: de unde au adus-o pe marea actriță din rolul titular? Mi-au spus că jucase principalul rol feminin din cataclismul **Harap Alb**. Era chiar o glumă: interpreta are unul din nume: Stase. Și se zicea că joacă STAS. Adică...

În **Nora**, această actriță a reînviat din propria ei cenușă. Este excelentă. Deci există minuni și la Baia-Mare, deci se poate face teatru și la Baia-Mare, deci poți să nu te ratezi la Baia-Mare, deci poți să existe la Baia-Mare. Așa că nu e rău ca un om de cultură să mai fie director de teatru și prin alte băi-mari.